

[Justitsministeren.]

Prien haft Lejlighed til i Form af en meget grov Trusel at henvende sig skriftlig til min Forgænger: hvis ikke han fik den Tilladelse, saa skulde han o. s. v., o. s. v. fortælle en hel Masse baade om Ministeren og andre i en hel Række Blade, som han nævnte. Der er vist ham uhyre Langmodighed. Jeg tror, at hvis jeg havde faaet det Brev, vilde jeg have overvejet at tage ham ved Vingebenet allerede dengang.

Endelig spørger det ærede Medlem, om det er politiske Motiver, der har ført til, at han nu er blevet forment fortsat Ophold. Der er ikke Spor af politiske Motiver. Jeg har ikke taget Skygge af politiske Hensyn. Om Hr. Prien har arbejdet mod Socialdemokratiet paa en særlig Maade, er mig ubekendt. Det interesserer mig ikke det ringeste. Hr. Prien er taget paa de Ting, jeg har nævnt. Ikke paa andet. Jeg har aldrig følt, det kunde ikke falde mig ind, at Hr. Prien skulde være politisk Modstander af mig. Nej, jeg betakker mig.

Det ærede Medlem Hr. Starcke var inde paa Spørgsmaalet om Hr. Priens Behandling af Penge. Dertil vil jeg sige, at jeg ikke kan vedkende mig, at jeg til „Sorø Amtstidende“ skulde have sagt, at han ikke kunde aflægge Regnskab for Penge her. Det er muligt, at jeg har sagt, at der i Tyskland har været Vanskeligheder for ham med at aflægge Regnskab for Penge. Jeg mindes det ikke, men det vil i saa Fald være rigtigt. Jeg fandt ingen Anledning til i første Omgang at nævne, at da Hr. Prien nu i Strid med det, han sagde i 1934, udgiver sig for Flygtning fra en Konzentrationslejr, har vi undersøgt et Eksemplar fra dengang af det tyske Politis Efterlysningsliste, som vi har i Arkivet, hvoraf det fremgaar, at dengang han kom over Grænsen den 28. August 1934, var han efterlyst for Underslæb. Jeg har ikke lagt Vægt paa det, fordi de andre Grunde for mig har været tilstrækkelige, men han er foreholdt en Sigtelse for Underslæb. Jeg lægger heller ikke nogen afgørende Vægt paa den af den Grund, at det vist kunde forekomme, at det tyske Politi dernede dengang, naar det havde Interesse i at faa fat i en Mand af andre Grunde, fabrikerede en Sigtelse for Underslæb, men Hr. Prien er afhørt angaaende denne Sigtelse her og har sagt: ja, det kunde være baade det ene og det andet.

Det kunde maaske være, fordi han havde brugt et mindre Beløb af nogle Penge, som en Kammerat havde overladt ham til Reparation af Kammeratens Motorcykel, og ikke, paa Grund af Flugten fra Politiet,

havde haft Lejlighed til at tilbagebetale Restbeløbet. Men det kunde ogsaa vedrøre et Beløb paa 10 000—20 000 Reichsmark, som han beskyldtes for at have tilegnet sig, og som tilhørte Arbejderrettsbeskyttelsen i Malchau, som han dog ikke skjule, at han var Leder af. Han fastslog, at disse Penge, for at de ikke skulde falde i Nazisternes Hænder, blev udbetalt af ham til en nærmere angiven Person, som havde et Tilgodehavende hos Arbejderrettsbeskyttelsen, og han paastod, at der ikke havde været Grundlag for Sigtelsen mod ham i dette Forhold.

Jeg skulde ikke være kommet ind paa det, hvis det ærede Medlem ikke havde rørt ved det. Jeg lægger ikke afgørende Vægt paa det, men jeg kan dog ikke skjule, at ogsaa det indgaar som en lille Sten, der passer ind i hele det Mosaikbillede, man kan danne sig af hans Person. Hans Idealisme maa jeg forgæves efterlyse. Jeg har her en Meddelelse fra en Mand, som har været sammen med ham i Sverige. Han skildrer Priens Virksomhed deroppe paa en Maade, som ganske stemmer med det, vi har officielt dokumenteret, og saa fortsætter han — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Prien, som paa ingen Maade kunde indpasse sig i Lejren, flyttede derfra. Da han rejste, tog han alt Inventar med sig, skønt det tilhørte Socialstyrelsen. Det blev meldt til Politiet. I Stockholm havde han senere faaet foræret 4 nye gode Habitter, en til sig selv og tre til bestemte Kammerater. Den ene af disse snød han paa den Maade, at han sendte ham 1 Sæt Undertøj, og for dette lod han Kammeraten kvittere for det „gode Tøj“. Denne Kvittering afleverede han saa til Giveren.“

Og saa fortsættes der:

„Han har ogsaa i saadanne Forhold en glimrende Fantasi.“

Det ærede Medlem nævnte, at Prien, da han i 1946 kom hertil, blev indsat i Vestre Fængsel. Ja, det gør som Regel alle, der vandrer over Grænsen. Der kommer mange Slags Folk over Grænsen, og der kommer nogle, som det er særdeles ønskeligt ikke at faa sluppet løs. Den Undersøgelse, som skal foregaa der, foregaaar under saadanne Forhold, at man har Personens Tilstedeværelse sikret; det samme er ogsaa sket med Prien.

Hvorvidt Prien har ønsket at komme til at tale med mig mellem Jul og Nytaar, har jeg ingen Erindring om. Det er muligt. Det Ønske, han har haft om at komme til at tale med Statsministeren, er vist udtrykt i det Brev, det ærede Medlem omtalte, et meget groft og uforskammet Brev, som han sendte Statsministeren, hvori han krævede baade